

6. Je li odredba članka 4. stavka 6. Datenschutzgesetza (Zakon o zaštiti podataka), na temelju koje „ispitanik u skladu s člankom 15. Opće uredbe o zaštiti podataka, ne dovodeći u pitanje druga zakonska ograničenja, u pravilu ne može ostvariti pravo na pristup od voditelja obrade ako bi se omogućavanjem tog pristupa ugrozila poslovna ili industrijska tajna voditelja obrade odnosno trećih strana”, u skladu sa zahtjevima članka 15. stavka 1. u vezi s člankom 22. stavkom 3. Opće uredbe o zaštiti podataka? U slučaju potvrdnog odgovora, pod kojim je uvjetima riječ o takvoj usklađenosti?

- (¹) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (SL 2016., L 119, str. 1. i ispravci SL 2018., L 127, str. 2. i SL 2021., L 74, str. 35.)
- (²) Direktiva (EU) 2016/943 od 8. lipnja 2016. o zaštiti neotkrivenih znanja i iskustva te poslovnih informacija (poslovne tajne) od nezakonitog pribavljanja, korištenja i otkrivanja (SL 2016., L 157, str. 1.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. ožujka 2022. uputio Tribunale ordinario di Bologna (Italija) –
OV/Ministero dell’Interno – Unità Dublino**

(Predmet C-217/22)

(2022/C 222/31)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale ordinario di Bologna

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: OV

Tuženik: Ministero dell’Interno – Unità Dublino

Prethodno pitanje

Treba li članke 4. i 5. Uredbe (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013., (¹) također s obzirom na pravo na djelotvoran pravni lijek iz članka 27. te uredbe, tumačiti na način da se tužitelj koji se pred sudom države članice *moliteljice* protivio odluci o transferu koju je donijela Jedinica za dublinski sustav te države u okviru postupka ponovnog prihvata u skladu s člankom 18. stavkom 1. točkom (b), ima pravo pozvati na povredu obveze informiranja iz članka 4., odnosno obveze održavanja osobnog intervjua s podnositeljem zahtjeva u skladu s člankom 5. iste uredbe koje je počinila *zamoljena* država članica i, u slučaju potvrdnog odgovora, koja je važnost takve povrede?

- (¹) Uredba (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (SL 2013., L 180, str. 31. i ispravak SL 2017., L 49, str. 50.)

Žalba koju je 5. travnja 2022. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (četvrto prošireno vijeće) od 26. siječnja 2022. u predmetu T-286/09 RENV, Intel Corporation/Komisija

(Predmet C-240/22 P)

(2022/C 222/32)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: F. Castillo de la Torre, N. Khan, M. Kellerbauer i C. Sjödin, agenti)

Druge stranke u postupku: Intel Corporation Inc., Association for Competitive Technology, Inc., Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj zahtijeva od Suda da:

- ukine pobijanu presudu, osim točke 3. izreke;
- vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- odredi da će se o troškovima odlučiti naknadno.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj ističe šest žalbenih razloga.

Prvi žalbeni razlog: Nadzor dosega analize kriterija pokrivenosti i trajanja iz Odluke ⁽¹⁾ u pobijanoj presudi je *ultra petita*. Osim toga, pobijana presuda zahvaćena je pogreškom koja se tiče prava time što je osporena opća ocjena mogućnosti Intelovih praksi da istisnu konkurenciju, s obzirom na sve relevantne okolnosti slučaja i pogrešnim tumačenjem smjernica koje su u tom smislu dane u presudi Suda od 6. rujna 2017., Intel/Komisija, C-413/14 P, EU:C:2017:632.

Drugi žalbeni razlog: Nadzor kriterija jednako učinkovitog konkurenta (u daljnjem tekstu: test AEC) iz Odluke proveden u pobijanoj presudi povređuje Komisijina prava obrane.

Treći žalbeni razlog: Nadzor testa AEC iz Odluke proveden u pobijanoj presudi glede društva Dell zahvaćen je pogreškom koja se tiče standarda dokazivanja, iskrivljuje jasno značenje dokaza, primjenjuje proturječno rasuđivanje te povređuje Komisijina prava obrane.

Četvrti žalbeni razlog: Nadzor testa AEC iz Odluke proveden u pobijanoj presudi glede društva Hewlett-Packard Company zahvaćen je pogreškom koja se tiče standarda dokazivanja, povređuje Komisijina prava obrane te sadržava više drugih pogrešaka koje se tiču prava.

Peti žalbeni razlog: Nadzor testa AEC iz Odluke proveden u pobijanoj presudi glede društva Lenovo zahvaćen je pogreškom u tumačenju testa AEC i članka 102. UFEU-a, iskrivljava dokaze te povređuje Komisijina prava obrane.

Šesti žalbeni razlog: U mjeri u kojoj se u pobijanoj presudi oslanja na ondje proveden nadzor testa AEC iz Odluke radi njezina djelomičnog poništenja, u pobijanoj presudi ne uzimaju se pravilno u obzir posljedice utvrđenja u vezi s testom AEC.

⁽¹⁾ Odluka Komisije C (2009) 3726 *final* od 13. svibnja 2009. koja se odnosi na postupak primjene članka [102. UFEU-a] i članka 54. Sporazuma o EGP-u (predmet COMP/C-3/37.990 – Intel)

Žalba koju je 15. travnja 2022. podnio Arysta LifeScience Great Britain Ltd. protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 9. veljače 2022. u predmetu T-740/18, Taminco i Arysta LifeScience Great Britain/Komisija

(Predmet C-259/22 P)

(2022/C 222/33)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Arysta LifeScience Great Britain Ltd (zastupnik: C. Mereu, *avocat*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Taminco BVBA